

תורת הcobע בשבת - שיעור 417

I. הערות בענייני הוצאה

- א) מי שלובש כובע קטן ותוחכין עם מחת את הcobע לשערן כדי שלא יפלו לארץ מותר דהורי זה צורך המלבוש וכיון דדרם יצאת כן בחול (שו"ת באר משה ג - ס"ז)
- ב) אסור להניח כובע קטן על ראשו בעת שהולך ברה"ר (אג"מ ז - ק"ג)
- ג) לצאת בcobע קטן תחת כובעו ברה"ר - עיין בלבושים מרדיCi (ה - י"ג) דבזמנינו רוב האנשים אין לובשין אותו תחתcobע והולכין אחר רוב העולם ולא אחר רוב המקום (צטט ז"ג. בעניין אנשי הוצאה) ולכן הוא משאוי וע"ע ב מהרש"ג (ז - י"ח) דכללו של הדבר בעניין מה נקרא מלבוש ומה נקרא משאוי תליי בראית סתם אדם ולכן מותר בנ"ד וכ"כ האוז נדברו (ז - י"ג ס"ח) דמותר אפילו למי שלא לבשו לשם מלבוש מגו הדמי מלבוש זהה והוא מלכוש זהה וכ"כ התולדות שמואל (ז' קפ"ד) דמנג ותיקין לבשו תחתcobע וכ"כ הג"מ (ה - ק"ח - ק"י)adam מחמת הגוף הוא מלכוש ולא משאוי ועיין בשורת מהר"י שטייף (ט"ג) ששמע שהזירו הלבושי מרדיCi מפני תרעומת החסידים
- ד) לצאת בקדורים nitroglycerine עיין בשיעור 109 דיש מתרין אם הוציאו (א) בשינויו בגון בכובעו ועוד (ה) דהו מלאה שאצל"ג (ו) וישתדל שלא לעמוד ברה"ר (ז) ולא הוציאו יותר מהשיעור (ו) ורק אם הולך לצורך מצוה וכ"כ השו"ת משנה הלכות (ז - י"ו) וע"ע בשש"כ (ט - טעה כ) שהתייר רק בכרמלית אמן רה"ר שננו הוא כרמלית בעניין זה
- ה) לשום נייר בכובע להקטינו מותר ד מבטל ליה החטם (שש"כ י"ק - כ"ה)
- ו) כובע שיש עליו אבק צ"ע אם מותר לקנהו שלא בדרך עיין בשו"ע (ט"ג - ז) ובבה"ל (ד"ס טוקן) ובט"ז (פק"ז) ונראה לי דיש להתייר אם יש משום כבוד הבריות
- ז) כובע שמתפשט להלן מראשו טפח אסור להניחו בראשו אפילו בבית (ט"ז - ט) והעולם סומכו על שיטת רשיי וסעיתו דס"ל שאין בכובע איסור אהיל כלל שהוא דרך לכיבשה (מ"ב ט"ה - קי"ג) אמן יש ליזהר שיהא מהודק על ראשו אם יוצא לרה"ר (אם לובש כובע קטן תחתיו) דהאי סתמא אינו מהודק וחישינן דאתו לאתו"י ד' אמות ברה"ר אבל בזה"ז ודאי יש להקל כיון דלית לנו רה"ר (כפ' החיים ט"ה - רמ"ג) אמן בעירנו איתן רה"ר ובמקום שאין דרך בני אדםليلך ברחוב ללא כובע שרוי ומיהו אפשר מ"מ אסור משום לא פלוג (כפ' חיים טס)

II. כובע שנפל ברוח (браה"ר והוא עומד בראה"ר)

- א) **לצנור שפכים (sewer)** כיון שהצנור הוא ד' על ד' ועומק י"ט דינו כרא"י ולכן אם הוא עומד בראה"ר אין להתייר לנקחתcobע אפילו ע"י נכיי ובכרמלית ע"י נכיי מותר שההוא שבות דשבות במקומות הפסד ואולי גם ע"י קטן או שנייניו מותר ולכן יש להזהר שלא לפלוט רוק לצנור שפכים שהוא רה"י אם עומד בראה"ר ואולי בכרמלית מותר משום כבוד הבריות וצ"ע (וע"ע במשנה הלכות ק - ק"ע) ואולי יש להתייר לפлот לצנור שפכים בראה"ר משום שהוא מלאכה שאינה צריכה לגופה (ז"ה - ז) ועוד שהוא חצי שיעור והולך לאיבוד וצ"ע
- ב) תחת הקאר ואין תחת הקאר עד הקרקע ג"ט מכל צד דינו כלבוד מ"מ עיין בחזו"א (ס"ס - ס"ז) שכל שאין חלל עשרה הוא מקום פטור מה"ת ואולי מהיצות הבית גבוחה י"ט מרה"ר כיון שיש תקרה עליה הממעטה חלה מעשרה אמן עיין בבה"ל (טמ"ק - ט"ז ד"ס תוכו כרמלית) דבית שאין חוכו עשרה וקיים משלימיו לעשרהداول מה"ת רה"י הוא אלא דרבנן גזרו דלייזי הכרמלית לחומרא שלא יטلطלו בו אלא בד"א ולכן לדעת המ"ב אינו צריך אויר חלל עשרה רק מהיצות עשרה ולהזו"א צריך גם אויר עשרה בתוך חלל המיצות ולכן לחזו"א תחת הקאר לאו רה"י ולדעת המ"ב הוא רה"י מן התורה

ואפילו במקומות שתחתיו אין המחיצות עולה לעשרה (כמו *the hood* מ"מ תחתיו אולי דין כהוריה רה"י ועינן בשער הצוון (פ"ט - סק"ה) שהביא בשם הר"ח והר"ן דהטעם דברת שאין תוכו עשרה אינו רה"י משום שלא חזוי לדירה וזה כחו"א דהוה חסרון אויר י"ט ובשם רשי"י כתוב שאינו רה"י משום חסרון המחיצות ועוד סניף להתריר משום שלא אמרין לבוד להחמיר לעשותו רה"י (ד"מ מק"ז - ז') ועינן בשור"ת משנה הלכות (ח - ק"ע) שמתיר להוציא את הכווע ע"י נカリ או קטן או ע"י שניוי וודומה למי הייתה חביבתו מונחת על כתיפו וקידש עליו היום דרצ' תחתיה (יס"ו - י"ח) וצ"ע

ג) **תחת הקאר גבוח ג"ט או יותר מהקרקע** דאיינו רה"י תחתיו עיין במג"א (יס"ו - פק"ז) דתחת העגלת מקורה כרמלית ולא רה"ר כיון שהוא מקורה ועינן בשור"ת ישועות מלכו (ג"ז ד"ס ולחצ) שתמה על המג"א וכיון שלא מבטל אליה לעגלת רק שעמדה על שעיה ושתיים לא מסתבר כלל שיבטל הרה"ר ע"י כן אמנם בספר תולדות שמואל (מנוס ל"ז סיון פ"ז חוט ז') דמה שעושין לפני פתח החניות כמו תקרה (awning) מפתח החניות לתוך רה"ר פשוט אין מקום שתחת התקירה דין רה"ר (שור"ת בצל החכמה ג - ז"ו - י"ג - ו"ז) ולכורה נידןدين תלוי בחלוקת זה ולבן אם עומד ברה"ר הוא רק ספק דרבנן ויש להקל במקום הפסד ועוד יש טעם להקל דיש להסתפק اي הקאר هو ככלי ואין כרמלית בכליים וככלים וככל לרה"ר א"כ תחת הקאר הוא רה"ר ויא"אadam אין כרמלית בכליים דין כמקום פטור וא"כ מותר בכל אופן לקחת הכווע מתחת הקאר ובכל זה צריך שאלת חכם ומדתי ומצתתי דmachitzot של רוב הקאר הם לבוד לקרקע על ג' צדדים

ד) **על הקאר במקומות שאינו גבוח י"ט** דין כרמלית או כהוריה דיש אמרים שאין כרמלית בכליים ודין הכלוי כרשות שעומד בו וזה ברה"ר אבל אם עומד בכרמלית בלבד הכי דין כרמלית ולא הווי אותו מקום שע"ג קאר כהוריה רה"י כיון דנמניך יותר מג"ט מקום שהוא גבוח י"ט אז אין דין כהוריה רה"י (עין פ"א - ה' וספר הלכתא רבתי לשבת דף קל"ח)

ה) **על הקאר במקומות שבגובה י"ט** לכורה לא מועיל אם ירכין ראשו ע"ג הקאר וילבש אותו לצריך ראשו ורוכבו שכן משמע מהשו"ע (פ"י - ה') שלא עמוד אדם ברה"י ומוציא ראשו לרה"ר וישתה שם ועוד עצה אם אפשר לעלה ע"ג הקאר וילבש אותו ואולי יש עצה לטלטל הכווע למקום שחלק מן הכווע נשאר על הקאר ומיקומו באוויר שהוא למעלה מעשרה טפחים ברה"ר שהוא מקום פטור ואח"כ ירכין ראשו אצלו ובשינויו ידו יתכן הכווע על ראשו ואולי במקום הפסק יש להתריר ועינן בחזו"א (ס"ח - סק"י-ו"ח)adam הקאר מהיצה תלוי שהוא רחוק ג' מהקרקע רק בתוך הקאר רה"י ולא על גביו ואולי משום במחיצה תלוי לא אמרין גוד אסיק מחיצות

ו) **על מחיצות החצר של רה"י** עיין בשור"ע (פ"ה - ד) דכתלים המקיפים רה"י על גביהם רה"י אפילו אינם רחבים ד' על ד' ע"כ אסור ליטלו ממש אלא אם מכenis ראשו ורוכבו לרה"י (פ"י - ה') או שלך בתוך הרה"י עצמו וילבשו ברה"י

ז) **מתgalgal בארץ עיין בשור"ת נפש היה (סימן ס)** דהנחה בלבד עקירה אסור כגון שעשה עקירה מבוגר يوم שנעשהה העקירה בהיתר ואולי ג"כ בנידן דין אסור לתחפוס הכווע דהוי הנחה אמן האقا דעקרית הרוח לא חשיב עקירה כלל ולבן בהנחה לחוד שרי משא"כ עקירת היתר חשיב עקירה לגבי ההנחה ומשום הכי אסור לדעת הנפש היה ולבן במקום הפסד יש להקל ומי שמחמיר על עצמו לעזרה הכווע ברגלו תע"ב

ח) **תחת השלחן ברה"ר או טילת קרשים (boardwalk)** עיין בשש"כ (י"ז) סעיף ח' בשם הגרשׂ'א דשלחן י"ט וד' על ד' אפילו אין לו מחיצות ג"כ דין כהוריה מדאוריתא דמכיוון שהוא מקורה על ארבע רגלייו הר"ז חשיב כצוה"פ ולבן צריך להכנס עצמו שם וילבשו וב"ש אם יש שתי מחיצות שלימיות בשתי רוחות הטילת קרשים (בהת"ל פס"ז - י' ד"ס ככל צוף) אמנם המ"ב (פ"ה - סק"ו) כתוב דעת הגיג הבולט (זה השלחן וטילת קרשים) חשיב כרמלית לשיטת המחבר ולשיטת הגרא"א והא"ר דין כמקום פטור ועינן באג"מ (ה - קל"ע) ואשפה גבוח י"ט ורחב ד' על ד' דין כרשות היחיד ואם לאו כרמלית ותלויה בחלוקת אם כרמלית בכליים